

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Man uscripte nu se înpoiază.

Numeri, singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz-Bernat și la loterie

TRIBUNA

Bunievații.

(m.) Numai în Ungaria se întem-plă, că legi votate în dietă și sancționate de M. Sa., nu se respectă, chiar din partea aceloră, cari aplică legea. Ungaria e singura țară, în care drepturile cetățenilor se calcă în picioare, cu toate-că acele le sînt asigurate prin lege.

Legea de naționalitate, știm, că este literă moartă; detentorii puterii din Ungaria nesocotesc și fac iluzorii dispozițiile ei. Aceasta este deja o istorie veche, peste care guvern și slujbași au trecut la ordinea zilei.

Tot pe această cale sîntem cu *legea instrucției* pentru școalele populare. Și pentru-ce nu? Dacă Maghiarilor le-a succedat prin încălcări făcute pas de pas, a scoate din valoare o lege primordială, în care se asigură pe seama nemaghiarilor cel puțin niște fărâșături de drepturi, pentru-ce se nu încerce tot acest procedeu și cu alte legi de asemenea natură?

Un cas recent ne va arăta de nou, cum proced stăpînitorii nostri întru nesocotirea legilor, când se tratează de impunerea maghiarisării forțate.

E vorba de poporul *Bunievaților*. Bunievații sînt o seminție slavică (dalmatini) în număr de vre-o 300 mii. Ei locuiesc în orașul Teresiopol (Szabadka) și în mai multe comune din comitatul Bacî-Bodrog, precum și în comitatele vecine. Sînt trecuți 200 de ani, de când acest popor s'a așezat pe locurile, unde îl aflăm azi, dar în acest restimp nimenia nu s'a încercat să-i răpească limba, să-l desnaționalizeze. A trebuit să vină constituționalismul maghiar, care se atenteze la viața națională și a acestui mic popor.

Subminarea s'a început prin școale. Din școalele bunievațe s'a scos încet cu încetul limba poporului și s'a înlocuit cu cea maghiară, ear' contra învățătorilor, cari țin la limba lor, s'a pus la cale o haisă, cum în lumea civilisată numai în Ungaria se face.

Persecuția și încălcările au mers așa de departe, încât au scos din răbdare și pe pacînicul și răbdătorul popor al Bunievaților. S'au decis deci să-și reclame drepturile ce le compet, direct la guvern.

Zilele trecute 12 fruntași Bunievați, membri în reprezentanța orașului Szabadka, au înaintat ministrului de culte un memoriu, în care înfierează ilegalitățile și persecuțiile și cer respectarea legii.

Dăm aci în estras acest memoriu, căci prin cele arătate în el se caracterizează în mod pregnant stările actuale din Ungaria.

Memoriul s'și provoacă la legea de instrucție, în care referitor la școalele nemaghiare se zice în principiu: *»De basă a instrucției populare servește limba maternă*, cu care în legătură este a se învăța limba maghiară», apoi continuă:

»În țeara aceasta, în acest înțeles al legii sînt aranjate școalele. Esecție este în privința aceasta singur orașul Szabadka.

Numai aici s'a întemplat *încălcarea de lege*, aproape absurdă, că a fost *scoasă cu totul chiar și din școalele populare limba maternă a majorității locuitorilor din oraș; până și abecedarele bunievațe au fost esilate din școalele noastre*. Acesta e fapt, deși Bunievații poartă toate sarcinile publice, ca și alți cetățeni ai patriei, ear' greutățile cele mai mari întru susținerea școalelor din Szabadka revin tocmai lor. Dar' durere, că *persecuția Bunievaților zi de zi ia proporții tot mai mari și se face publice și din partea autorităților statului*.

»Anul acesta s'a întemplat, că învățătorul-dirigent Ispanovich, luându-și de nevastă o fată de Bunievaț, tinerii și-au jurat credință în biserică, în prezența rudeniilor, în limba bunievață. Ajungînd aceasta la cunoștința subinspectorului școlar, Kurucz Gyula,

învățătorul-dirigent a fost amovat imediat din post și înlocuit cu altul.

»Eată, dle ministru, cum se aplică la noi legea. Se consideră de greșală disciplinară împrejurarea, dacă Bunievațul, naționalitatea cea mai patriotică, *cutează a se folosi de limba sa maternă*».

Eată ce gravamine grele, dar' îndreptățite cuprinde memoriul! În el se scot în relief stările arbitrare, create de stăpînitorii nostri infiltrați de șovinism.

Dar' memoriul e instructiv și din alte puncte de vedere. Maghiarii ar pute să tragă învățătura, că maghiarisarea forțată nu merge. Bunievații sînt o pildă vie în privința aceasta. O frîntură de popor, icoiți între Maghiari și cu toate-că li-se impune limba maghiară pretutindenea, ei nu numai că-și conservă naționalitatea, dar' îndărjiți de ilegalități, reclamă drepturile limbii lor. Dacă aici a pățit maghiarisarea un astfel de fiasco, oare se mai poată spera Maghiarii, că vor isbuti să-și asimileze popoare întregi, națiuni conștite de valoarea și importanța lor?

De altă parte acest mic popor ne servește cu un frumos exemplu întru apărarea naționalității sale. Bunievații nu dispun de o putere, cum au alte popoare din Ungaria. Ei n'au biserică națională, fiind toți rom-catolici, ear' din școale, cum am văzut, le-a scos limba șovinismul. Și cu toate acestea, ei și-au păstrat limba și naționalitatea prin aceea, că și-au conservat intactă rassa, ferindu-se de ori-ce amestec familiar cu vecinii lor, cu Maghiarii. Dacă limba le-a fost prigonită și scoasă din școală, ea s'a susținut și se susține cu tărie în puternica ei cetate, în familie.

Popor subjugat, cum sîntem, și espuși la persecuții și volnicii, e bine să petrecem cu atențiune toate mișcările, cari combat curentul infect de ilegalități, ce s'a incubat la stăpînitorii nostri de jos până sus, când vorba e de silnicia maghiarisării.

Sibiu, în 9 Oct. n.

Conflictul româno-bulgar.

Se scrie din București, că camera de punere sub acuzare a început studiarea dosarului complotului bulgăresc, ascuțind și esplciațiile judecătorului de instrucție. Peste câteva zile se va hotărî asupra ordonanței definitive a dlui judecător de instrucție I. Th. Florescu. De altă parte se anunță, că guvernul bulgar a hotărît să-și retragă trupele dela granița românească, și anume, în urma reprezentărilor energice ce i-le-a adresat guvernul Rusiei. Se zice că Austro-Ungaria s'a asociat la demersurile făcute din partea Rusiei.

Deschiderea parlamentului.

Ieri, la orele zece, s'a ținut ședința de deschidere a parlamentului maghiar. President Perczel Dezső, care face comunicările obicinuite. Între altele prezentează raportul prim-ministrului în chestia cuotei. Kossuth propune, ca raportul să fie pus la timpul seu la ordinea zilei, pentru a pute fi examinată legalitatea modului în care a fost resolvată această chestie. Se primește. Ministrul-president prezentează un proiect de lege despre competențele consuliilor, ear' ministrul de hovezvi face raport despre participarea hovezmiilor la manevrele din Galiția. La propunerea ministrului-president Széll, dieta va începe Mercuri să discute proiectul de lege despre regularea raporturilor între proprietari mari de pământ și funcționarii lor, și tot atunci va prezenta dietei și ministrul de finanțe *budgetul* anului viitor. Deputatul Rakovszky întreabă ce e cu legea de incompatibilitate, ear' Széll răspunde, că va fi discutată încă de *actuala* dietă; și după-ce mai vorbește și bêtărânu *Madarász* în chestia regulării salarelor învățătorescilor, ședința se încheie. Proxima ședință Mercuri.

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Octombrie 1900 v. încep
nouve abonamente lunare, ouartale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sînt rugați a grăbi ou reînnoirea abonamentelor lor, pentru regulata expediție a foil.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe ou prima și se termină ou ultima lună, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă	28 cor. — bani.
Abonamentul semestral	14 cor. — bani.
Abonamentul trilinear	7 cor. — bani.
Abonamentul lunar costă	2 cor. 40 bani.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate oât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sînt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea

Metropolitul Ioan Mețianu

— la Gurariului.

— Raport special al „Tribunei.“ —

— 24 Septembrie.

Comuna *Gurariului* ocupă loc de frunte între comunele din cercul *Seliștei*. Locuită de oameni modesti, lucrători și înzestrați cu multe calități și obiceiuri bune și folositoare și pe lângă acestea, conduși de fruntași conști de chemarea lor: a făcut și face frumoase progrese pe toate terenele.

Comuna este curată românească. Locuitorii ei, în număr de aproape trei mii, sînt în majoritate gr-or. Acestia, după-ce prin anul 1887 și-au zidit o biserică frumoasă în preț de 80.000 cor., acum trei ani la ziua »Sfintei Cruci», la indemnul și sfatul dlui prim-pretor cerual *Petru Drăgits*, au decis zidirea unui edificiu școlar corăspunzător și modern.

Edificiul proiectat atunci, în toamna anului acesta s'a sfîrșit. E un edificiu pompos, așezat în imediată apropiere de biserică, în mijlocul comunei. Clădit după planul și supravegherea unui arhitect destoinic, acest edificiu e un adevărat... palat al culturii și poate servi drept model comunelor, cari astfel de edificii vese a ridică. De s'ar afla de aceste cât de multe!

Comuna bisericească a spesat cu ridicarea lui și mobilarea celor 5 sale de învățământ și a salei festive aproape 40.000 de cor. și dorința ei cea mai ferbinte era acum, ca acest pompos edificiu — podoaba cea mai prețioasă și nestimată a comunei, să fie sfințit de însuși capul bisericii ei iubit.

I. P. S. Sa Metropolitul *Ioan Mețianu* cu recunoșcerea-i părintească dragoste pentru fii Sei suflătești, a împlinit dorința harnicilor Sei fii, rînduind sfințirea pomposului edificiu prin însuși I. P. S. Sa, pe ziua de 24 Septembrie a. c.

Ce bucurie, satisfacere și mîngăiere suflătească a produs asupra poporului înalta hotărîre a I. P. S. Sale s'a putut vedea din splendida primire ce i-s'a făcut.

Nu era îndoiială, că Gurenii, cari sînt conduși de un preot ca părintele *Manta*, de niște notari ca »tata» *Ivan* și *Decei* și de alți valoroși fruntași, cari ou toții au dat deja destule probe, că știu să aprecieze însemnătatea faptelor și prilejurilor momentoașe, vor face capului bisericii lor o primire dintre cele mai strălucite. Dar' reușita faptică a primirii și a manifestațiunilor făcute înaltului dignitar bisericesc a întrecut toate închipuirile optimiste. E o adevărată fericire pentru cei-ce au fericitul

prilej de a vedea cu căta căldură poporul nostru își manifestează dragostea și alipirea față de prelații sei și prin aceasta de biserică sa strămoșească.

Poporul din *Gurariului* din acest prilej ne-a convins din nou, de ce progrese repede e capabil poporul românesc acolo, unde are fruntași conști și harnici.

Eată acum raportul detaliat despre cele petrecute în frunțașă comună *Gurariului* în ziua de 24 Sept. a. c. din prilejul sfințirii noiei școale.

Participanții.

Sfîntirea unui edificiu școlar e de importanță destul de mare nu numai pentru locuitorii din comuna unde este el ridicat, ci chiar și pentru cei din jur. Și e bine ca sfințirea unui edificiu școlar să se facă cu căt se poate de multe podoabe și alaiuri, cu pompă căt de mare, de oare-ce acestea au mari și folositoare înfrîunțe asupra poporului, din punct de vedere al atențiunii, stimei și respectului față de aceste așezăminte. De aceea cu bucurie constat la acest loc participarea în număr însemnat a frunțașilor din comunele vecine.

I. P. S. Sa a venit însoțit de P. C. Sa dl archimandrit *Dr. Ilarion Pușcariu*, de domnii asessori consistoriali: *Nicolau Ivan*, *Dr. Eusebiu Roșca*, *Dr. Elie Cristea*, *Dr. Nicolau Vecerdeș*, *S. Stroia*, protonotar com., de veteranul căpitan în pens. *C. Slezar*, și de inspectorul reșec de școale *Dr. Pintăr Găbor*.

Afară de acesti membri ai suitei I. P. S. Sale, am mai observat din Sibiu pe dl *P. Cosma* cu familia, și pe d-na și dl *Dr. Stroia*. Din *Seliște* pe d-nii *P. Drăgits*, *D. Vuleu*, *Dr. N. Comșa*, *Iordachie P. Roșca*, *Dumitru Lăpădat*, *Const. Herta*, *N. Hențiu* etc., și pe d-nii notari, preoți și învățători din comunele *Orlat*, *Cacova*, *Sibiel*, *Vale*, *Săcel* și *Galeș* și preoții *P. Iuga* și *Iosof* din *Tilișca*.

Banderiul.

I. P. S. Sa a fost întâmpinat la intrarea în hotarul *Gurariului* de un frumos banderiu, constător din 60—80 călărești, sub conducerea învățătorului *Valeriu Arseniu*. Acesta țină o vorbire, prin care arată bucuria și fericirea ce o simte tinerimea din comună putînd fi împărtășită de binecuvîntarea arhierescă; bineventează pe înaltul oaspe.

După-ce I. P. S. Sa mulțumește tineretului pentru plăcuta întâmpinare, împărtășindu-i arhierescă binecuvîntare, banderiuul încunjurînd întreaga suită se pune în mișcare și într-o ordine perfectă galopează spre comună.

Primirea în Gurariului.

Din reversățul zorilor de dimineață, o mișcare viuă se observa pe liniștile strade ale comunei. Întreaga comună îmbrăcase un aspect sîrbătorec, cum poate nici-odată n'a avut. Șiruri de brazi împodobiau strada pe amîndouă laturile pe unde avea să treacă înaltul oaspe. Pe jos era presărată iarbă verde. În capătul comunei o mîndră poartă triumfală este ridicată, cu inscripția *»Bine ai venit!«* *»Întru mulți ani stăpîne»*, deasupra căreia fâlăiau miclele dar' drăguțetele drapelule roșii, galbene și vinete. Neconștient sosesse trăsuri cari aduc numărîtoși oaspeții din comunele vecine. La orele 7 a. m. sosesse la poarta triumfală în marș și ținută militărească și în sunet de trimbețe Reuniunea pompierilor, în frunte cu comandantul ei dl *V. Decei*, și cu stindardul. Pentru susținerea ordinii formează spalir, înaintea căruia se așezară elevii școalei cu cei patru învățători. Sosește comitetul parochial și comunal, oaspeții veniți și întreaga comună cu mic cu mare, toți în haine sîrbătorești.

Mulțimea așteaptă impacientă. De pe fețele tuturor, în special de pe fețele țăranilor bêtărâni se putea citi evlavia și agitația de care erau cuprinși.

Era $\frac{1}{4}$, la 9 când se aude sunetul clopotelor, semn că oaspele cel mult dorit e deja în apropierea comunei. Ca la o comandă dată, toți își descoper capetele și o liniște profundă se face. Peste câteva minute conducătorul banderiuului se ivește și imediat după el și trăsura trasă de patru cai în care era I. P. S. Sa. Cu puternice strigări de »trăească» este întâmpinat. Corul compus din bărbați țărani și tinerimea școlară întonează cântarea arhierescă *»Pe stăpînul...»*, ear' parochul *Ioan Manta* înaintînd spre I. P. S. Sa, care se pogorise din trăsura, rosti cu glas puternic următoarea vorbire de bineventare:

Esceleța Voastră, Înalt Preasfințite dle archiepiscop și metropolit!

Credincioșii aparținători bisericii noastre din această comună sînt cuprinși azi de o deosebită bucurie și mîngăiere suflătească, când ved pe *Esceleța Voastră* sosit în mijlocul lor, pentru de a le împărtăși binecuvîntarea arhierescă și pentru de a le pune la dispoziție și folosință noul edificiu școlar, ridicat pentru educarea tinerimii în toate căte sînt bune, frumoase și folositoare. Generațiunea de acum a ridicat în scurte intervale în mijlocul comunei noastre două edificii monumentale. Cel dintăiu vestește hărnicia părinților nostri cari au știut aduna mijloacele din cari să se ridice, cel de al doilea dovedește, că prin bună înțelegere, prin voința poporului, spriginită de factorii iubitori de progres se poată aduna mijloace și se poată ridica și o școală carea astăzi e o nouă podoabă a comunei noastre.

»*Prin cultură la putere*» sună devisa noului edificiu școlar; ne vom nisl din toate puterile noastre urmînd deselor și părințeșilor povește ale *Esc. Voastre* date la diferite ocațiuni și prin diferite pastorale de a aduce biserică și școală, aceste două instituțiuni de cea mai mare valoare pentru un popor și în special pentru poporul nostru român, vrednic de o soarte mai bună, în fericită armonie.

De a clădi cultura tineretului și a adulților pe bazele religioșității și moralității, care singure au susținut poporul nostru în timpurile trecute și numai ele ne pot garanta viitorul dorit.

Mulțumindu-vă din inimă pentru înțeleapta și părintească hotărîre a *Esc. Voastră* de a conduce în persoană actul sfințirii, în entusiasm și bucuria de care sîntem cuprinși și care neștearsă va rămîne în inimile noastre, strigăm din toată inima, din tot suflul și din tot cugetul nostru: Să trăească *Esc. Sa* Înalt Preasfințitul nostru archiepiscop și metropolit *Ioan Mețianu*. La mulți fericți ani!!

Părintelui *Manta* fi urmează notarul comunal, pretutindenea și de toți cunoscutul »tata» *Ivan*, care în numele comunei politice prin următoarele cuvinte bineventează pe I. P. S. Sa:

»O distincție mai înaltă nu poate fi pentru o comună decăt când capul unei biserici se hotărăște a o cerceta. Cu atît mai mare distincție este pentru noi visita ce o faceți *Esceleța Voastră* comunei noastre, căci o faceți din incidentul sfințirii școalei, care este mândria și podoaba comunei, și care are mențiunea: *de a propovedui în zidurile ei lumina, cultura și știința la fiii acestei comune*.

Îmbrăcați în haine de sîrbătoare, cu inimi calde și cu curvenitul respect ce Vă datorim, ne apropiem de *Esceleța Voastră* spre a Vă bineventa, toți fiii comunei, fără deosebire de confesiune, cari și până aci au fost cetățeni onesti și cu bun renume; în viitor însă, încălzii la razele binefăcătoare ale unei școale bune, garantăm, că ne vom împlini și mai conștiențios datoria noastră ca creștini buni și cetățeni folositori patriei și vom pute sta în rînd cu ori-ce cetățean din aceste părți.

Eu, în numele comunei politice, în numele reprezentanței comunale și a civilor din această comună, Vă zic: »Un bine ai venit», urîndu-Vă din adîncul inimii încă mulți fericți ani, spre a lucra ca și până acum cu aceeași iubire, cu același zel și devotament pentru luminarea, prosperarea și bunătatea națiunii noastre mult cercate.

Să trăească *Esceleța Sa* I. P. S. și bunul nostru archiepiscop și metropolit!

I. P. S. Sa Metropolitul adînc emoționat de căldura primirii ce i-se face, răspunde că a venit cu drag în mijlocul fiilor sei suflătești din această comună, al căror bun renume a străbătut deja în mari depărtări. Mulțumește pentru dragostea și alipirea ce în așa grad mare i-se manifestează.

Ca peste tot locul așa și aici cuvintele dulci și părințești ale I. P. S. Sale au umplut cu lucrări de bucurie și fericire ochii țăranilor.

Urcat în trăsură trece prin spaliul format de numărul public, care îi face neconținute ovații, până ce a descins în casele parochului Ioan Manta. (Va urma).

Arghir.

Dela Oravița.

Adunarea gen. a Reuniunii învățătorilor români gr.-or. dela școalele confesionale din dieceasa Caransebeșului.

— Raport special al „Tribunei”. —

(Urmare și fine).

SEDINȚA A II-A.

Prezidiul deschizând ședința, dă cuvântul dlui Ioan Marcu, not. general, care își cetește elaboratul sau privitor la „Chestiunea esamenelor”. Elaboratul făcut cu multă profunditate și cunoștință de cauză, face istoricul introducerii esamenelor, vorbește despre importanța esamenelor, atinge părerea unora, cari sunt pentru ștergerea esamenelor, răspunde la întrebările: ce mențiuni au esamenele? ce influență au asupra elevilor și părinților? și cine e competent a întreba la esamene? După o vie discuțiune, la care iau parte membrii George Jian, N. Tunaș și delegatul Ios. Moldovan, se decide, ca esamenele anuale în lipsa unei controale făcute de revisori școlari, până la introducerea unei întocmiri mai raționale a ținerei lor, se susțin și mai departe, având a întreba numai învățătorul și icoalea și comisiunea esaminate.

Urmează la ordinea zilei „Darea de seamă asupra Abodarelor încuse spre premiare din „fundatiunea Sofia și Ștefan Antonescu”. Referentul comitetului central, membrul George Joandrea, în darea sa de seamă amănunțită, constată, că până la termenul indicat în concurs a înținat un singur manuscris pentru un Abodar, prevăzută cu motto: „Cine are carte, are și parte”. După ce relevă grupă de grupă atât părțile bune, cât și părțile mai puțin reușite, în numele comitetului propune, ear adunarea decide, să nu se premieze, de oare-ce autorul n'a corăpsuns întru toate condițiilor din concurs.

Urmează acum referatele comisiunilor. Referentul comisiunii pentru cenzurarea raportului general, membrul Petru Bandu, constată, că activitatea comitetului central a fost vrednică de toată lauda și propune a se da comitetului absolut pentru gestiunea din anul expirat, ceea ce se primește. Referentul comisiunii pentru esaminatele raportului bibliotecarului, membrul I. Frâncu, constată, că biblioteca constă din 253 de opuri; propune, ear adunarea decide, să se controleze biblioteca de către doi învățători în tractul Reșitei; afacerea s'a dat comitetului spre rezolvire. Referentul comisiunii financiare, membrul Const. Liuba, raportează, că averea Reuniunii constă: Cassa în număr: 352 cor. Valoarea nominală a acțiunilor: 4400 cor., depuneri: 7439 cor. și 950 cor., ear restanțele dela membri se urcă la considerabila sumă de 13.426 coroane. Referentul propune, ca taxele anuale să se încaseze prin cheque-uri, ear prof. Dr. P. Barbu, ca prin comisarii tractuali cu ocaziunea ținerei esamenelor.

Propunerea din urmă se primește. Referentul comisiunii speciale, membrul Ioan Vidu propune, ca discursul membrului G. Joandrea, rostit la adunarea „Astrei” să se iee la plăcută cunoștință;

membrului R. Anușă să i-se voteze o sumă de 150 coroane, rugarea membrului I. Popovici pentru un ajutor să se respingă, scrisorii dlui St. Antonescu să i-se satisfacă întocmai, cumpărându-se în fiecare an pentru suma de 200 cor. cărți pentru elevii săraci dela școalele noastre din dieceasă.

Propunerile comisiunii se primesc întru toate.

Proxima adunare generală s'a decis a se țină în Pănciova.

Nefiind intrate propuneri independente, urmează la ordinea zilei alegerea funcționarilor și a comitetului central.

Comisiunea candidatoare propune, ear adunarea generală cu aclamațiune alege: President pe dl Patriciu Drăgălina, profesor-dirigent în Caransebeș; vicepresident: Traian Lința; not. general: Ioan Marcu; not. al doilea: G. Cătană; not. al treilea: Iosif Velcian. Membrii în comitet: Din despărțământul Lugoșului: George Joandrea; din despărțământul Bocșei: Romul Anușă; din despărțământul Bisericeii-albe: Nicolae Mircea; din despărțământul Buziaș: Ioan Ciurciu; din despărțământul Caransebeș: Dr. Petru Ionescu; din despărțământul Ciocloviei: Ioan Gruescu (Cebza); din despărțământul Făgetului: Traian Unipan; din despărțământul Mehadiei: Traian Hențu; din despărțământul Oraviței: George Dragoescu și din despărțământul Vârșetului: Achim Miloiu. După alegerea comisiunii pentru autenticarea procesului verbal, vicepreședintele Tr. Lința mulțumește membrilor pentru interesul manifestat, mulțumește Oravițenilor pentru călduroasa primire, de care a fost împărtășită Reuniunea și cu acestea declară adunarea generală de închisă. M. O. Domn George Dobrin, avocat în Lugoș mulțumește dlui vicepresident pentru deosebitul tact dezvoltat în conducerea ședințelor acestei adunări generale.

Concertul.

Corul vocal român din Oravița, sub conducerea bravului învăț. George Jian, a aranjat Duminecă seara cu prilejul adunării generale un concert cu următorul program: 1. Eugeniu Muntean: „Marș ocașional”, dedicat „Reuniunii învățătorilor din dieceasa Caransebeșului”, executat de orchestră. 2. Tinutul compozitor, dlui Eug. Muntean, stud. techn. i-s'a făcut frumoase ovații binemeritate. 3. G. Musicescu: a) „Osteantul român”; b) „Stăncuța”, coruri mixte; cântecele drăgălate executate spre mulțumirea tuturor. 3. G. Musicescu: „Primul concert bisericesc”, cor mixt cu accomp. de harmoniu; executarea precisă a acestei piese valoroase a eșecit în public! asistent o frumoasă dosă de sentimente evlavioase. 4. C. Porumbescu: Potpourii din opereta: „Craiu nou”, cu soli: d-șoara Melania Dragoescu, domni C. Novăcescu și N. Băiaș. Inovația aceasta făcută de dirigentul G. Jian, de a se cânta partii din opereta „Craiu nou” în formă de potpourii, a plăcut mult publicului. D-șoara Melania Dragoescu, dispune de o voce foarte plăcută, mlădioasă și s'a achitat de angajamentul de sopranistă spre satisfacțiunea și deplina mulțumire a publicului, răsplătindu-i zelul cu frumoase buchete de flori. Dl C. Novăcescu dispune asemenea de o metalică voce de tenor; prin prestația d-sale în cântecul haiducească a secerat aplauze îndelungate, ear domnul Nic. Băiaș, cu vocea sa de bariton s'a achitat destul de bine de rolul său. 5. a) Bellini: Recitativ și Cavatine din opera „La Sonnambula”; b) Luigi Arditi: L'Estasi „Valse brillante”, cântate solo de d-șoara Elena Paulovici. Amabila d-șoară ne-a delectat și cu „Doina cea desmerdătoare”.

D-șoara Paulovici prin prestațiunile sale de un adevărat colorit artistic ne-a dat o netăgăduită dovadă, că din ea dispune de o eselență școlară musicală, prin vocea-i plăcută și fermecătoare știe să se achite cu mare ușurință chiar și de nuanțele cele mai subtile ale muzicii clasice. Publicul a aplaudat-o frenetic, oferindu-i frumoase buchete de flori. 6. Ioan Vidu: „Ștefan și Dunărea”, o eselență baladă națională ca muzică, cor mixt cu accomp. de orchestră. D-șoara Melania Dragoescu în rolul copilei și dl C. Novăcescu în rolul lui Ștefan s'au absolvat cu deplină satisfacție de angajamentele luate. Onoare și laudă se cuvine și bravului dirigent, George Jian, pentru conștiințioasă conducere și aranjare a concertului.

Balul.

După terminarea concertului s'a dat un bal foarte cercetat în sala dela „Coroana Ungariei”. S'au jucat drăgălașe jocuri naționale, valsuri și jocuri în coloane. Preste 100 de părechi au luat parte la joc. Animația și veselia până în zori de ziua.

Excursiuni.

Luni dim. cu trenul de 9 am plecat spre romanticele și pitoreștiile regiuni ale Oraviței. Am trecut prin cele 14 tuneluri prăpăstioase până la Anina, unde am cercetat ocele și topitoarele de fer și carbuni de peatră. Am luat apoi drumul printre codrii falnici de brazi, ce se întindeau pe munții sëlbațici, ear la villa „Somerfrische” ne-am potolit setea și foamea, după-cum am putut. Aici al doilea banchet, alte toate și mai însușite. După amiază am coborât în frumoasa esplanadă dintre munți, numită „Marallac”, unde am admirat institutul pneumatic al vestitului medic Herendorfer, ce servește ca loc de cură pentru astmatici și tuberculoși.

Seara ne-am întors la Oravița, pentru a participa la convenirea de adio. Marți dimineața am plecat fiecare către casă.

Eată decursul părții oficiale și neoficiale a acestei adunări generale învățătoresci. Ne-am îmbogățit mintea, ne-am saturat sufletul, dar am satisfăcut și inimii prin distracțiile de deosebită varietate aranjate de bravii Oravițeni. Nu-i vorba, și acum ne cam dor picioarele de calea cea lungă și grea, dar toate neacazurile le-am uitat văzând măreția și minunția naturii și creațiunile puterii omenești, putere ascunsă într-un pătrar de chilogram de creier al omului-geniu.

George Joandrea.

Din dieceasa Aradului.

Noul sistem și învățătorii.

Galșa, 5 Octombrie.

M'au pus păcatele să discut unele chestiuni de natură școlară cu un domn coleg X. Și? Lucrul naibii! În loc să ne întâlnim în sfera ideilor, unde e izvorul luminii și al adevărului, ne-am coborât prin coridoarele tribunalelor, și puțin ne mai trebuie, până vom vedea celulele acestora pline cu oameni de ai gândălelor! Cel puțin așa ne asigură dl coleg X.!

E dureros, dar lucrul e așa. Ear în astfel de împrejurări eu aș fi absolut de amai sta cu d-sa de vorbă. Dacă o mai fac odată, o fac din motivul, că în răspunsul d-sale din nrul 172 al „Tribunei Poporului” afirmă lucruri, ce stau în contradicție cu adevărul. Așa d-sa susține, că dl Ștef n'a făcut nici o opoziție în comitetul Reuniunii. Un lucru, ce d-sa nu cred să-l poată documenta. Nu-l poate, pentru-că în acea ședință

am fost mai mulți prezenți; ședința, la care, după-cum se vede, dl coleg n'a luat parte. De altcum binevoiască dl coleg a întreba pe dl Ștef, și sunt mai mult ca sigur, că îl va încredința despre adevărul celor afirmate de mine. Nu cred să nu-și aducă aminte de sărutările de mână, atât de des accentuate cu acea ocaziune. D'apoi despre declarațiunea din „Tribuna Poporului” în cauza alegerii de deputat sinodal, n'ai nici o cunoștință, dle coleg?

Nu sîntem supărați de loc, pentru opoziția, ce o face ori-cine, în ori-ce chestie. Nu ne putem împăca însă cu gândul, că tot acei indivizi, sub sistemul vechiu, împreună cu neînsemnata mea persoană, făceam mari reproșuri comitetului din motivul, că nu desvoaltă destul curaj în fața consistorului, când era vorba de cauza dascălească. Ear acum, sub noul sistem, unii dintre noi, susțin contrariul: Comitetul trebuie să fie mai conciliant față cu consistorul! Ear ținuta aceasta a lor a adus cu sine căderea lor din posturile avute.

În fine, o bucurie mare în Israel! Dl coleg X. bate pe coarda iscălirii numelui cu o nespusă bucurie și cu un mare triumf! Adece, de ce anume e vorba?

Într'un răspuns al meu ceream, ca dl X. să-și iscălească numele. Am cerut, nu însă, ca să-și cunosc numele d-sale; aceasta pe mine nu mă privește. Voi am numai să mă conving, că toate cele scrise în „Tribuna Poporului” în acest merit sunt scrise de un învățător, de oare-ce eu trăgeam aceasta la îndoială. Atăta tot și mai mult nimic. D-sa însă explică lucrul altfel. N'am nimic contra; fie și așa. Fac după dorința dlui coleg X., că n'as voi să se întărească în credința, că eu din temere nu mi-am iscălit numele. Deși această presupunere cade de sine, fiindcă în urma celor scrise până aci, fiecare e în curat, că cine a scris în afacerea aceasta sub inițialele I. G. Totuși, dacă dl coleg X. nu e mulțumit cu atăta — fără privire, că d-sa se va iscali ori nu, după-cum a promis, — îi fac vocea, iscălindu-mă după-cum urmează:

Iuliu Grosșorean.

Cronica zilei.

Sibiul, 9 Oct. n. 1900.

Memento. 14 Octombrie: Convocarea secțiilor literare ale „Asociațiunii” la ședința de constituire ce se va țină în birourile „Asociațiunii”, strada Morii nr. 8. — Concertul împreună cu teatru și joc al Reuniunii sodalilor români din Sibiul în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus”.

Preoții noi. „Unirea” scrie: Onor. Ieroteiu Crișan, administrator parochial în Abafia, districtul protopopesc al Reghinului și Valeriu Rus, administrator parochial în Tothaza, districtul protopopesc al Cojocnei, au fost numiți parochi.

Turburări în Peru. În capitala Perului s'au întemplat zilele aceste nouă turburări.

Belaunde, fost ministru de finanțe al cabinetului Riva Agüero, e acuzat că și-ar fi apropiat suma de 500.000 franci din fondurile publice și cu toate că protestează căutând să-și arete nevinovăția, poporația e foarte excitată contra lui. S'a ținut un meeting unde poporația cere ca fostul ministru să fie dat judecării. Trupele au trebuit să imprăștiie lumea și mai mult de o sută de persoane au fost rănite. Se așteaptă nouă disordine.

— Trimit pe Fedor să-l caute, — zise Ivan, plecând în fugă.

— Stăpânul se sculă și începu să se plimbe prin sală. El ceru foc Caterinei care aduse samovarul și aprinse o țigară.

Deodată el zări pe Clelia.

— Cine e asta? — zise el deodată.

— Nepoata mea, — răspuse Caterina, — care a venit să ne vadă.

— Dar' ea e drăguță. Aide, apropietă mititico.

Clelia înaintă cu stângăcie.

— Ce ochi! Ce păr de aur! — strigă tinărul om. — De unde dracu vine ea? Ei bine, servește-mi ceaiul.

Tinera fată se supuse.

— Cum te numești?

— Clelia.

— Șiți că-mi plăci?

— Asta e o onoare pentru mine, — murmură ea.

— E de necrezut cât ești de frumoasă. Dacă vrei, te iau cu mine. Ce spui?

— Dar', seniore... — murmură Clelia. El îi luase cele două mâini și o ținea în picioare în fața lui.

— Ne-am înțeles, vei veni cu mine, — reluă el, — dar' mai întâi sărută-mă.

— Și o cuprinse în mod brusc în brațe.

Clelia scoase un strigăt și căută să scape.

— Ați trimis să mă caute ca să văd asta? — strigă Andreiu care intră

Congresul agrarilor. Azi se țină în Casovia marele congres al agrarilor din Ungaria. Lumea ungurescă așteaptă foarte mult dela acest congres, în care sunt adunate cele mai distinse puteri și cei mai activi reprezentanți ai agrarismului ungar. La congres iau parte proprietari mici și mari, industriași mici și mari, funcționari, deputați, scriitori, specialiști, preoți, învățători etc. Peste 30 Reuniuni agricole din toate părțile țării sunt reprezentate la congres.

Specialiștii vor vorbi în congres despre: „Clasa de mijloc și poporul”, „Creșterea clasei de mijloc”, „Rolul conducător al clasei de mijloc”, „Despre minimul moștenirii de avere” (Homestead), „Creditul țăranului” etc.

Vom reveni.

Derailare de tren. În noaptea trecută la gara Ghirși a derailat trenul de povară ce venia dela Cluj spre Brașov. Dintre cele 23 vagoane Cluj au eșit de pe șine (linii). În lungime de vre-o 14 stângini au stricat arena drumului și apoi sfărâmate s'au răsturnat. Derailarea se zice a fi fost pricinuită de o ruptură de șină. Viețuț de om n'a picat jertfă.

Falsificatorii de bani, prinși astăzi primăvară pe când numărau bancnotele în hotel Central din Turda sunt deținuți și acum în arest preventiv. Procuratura regească din Cluj a finalizat cercetarea și a pregătit actul de acuză. Conform acestui act falsificarea de bani a fost constatată. Ca complici sunt arătați: economul Pászthory Aladár, asessorul sedrii orfanale în pensiune, Csongvay Béla, tipograful Fenyvesi Victor, litograful Szigethi Péter, tipograful Baga István, notarul Pașca S., cărcămarul Nagy Ferencz și economul Ifj. Sára Károly. — S'a constatat, că acușati au pregătit și au pus în circulație mai multe zeci de mii florini — în bancnote de câte 10 fl. Pertractarea finală va fi la începutul lunii viitoare.

Cercetările arheologice ale principelui Ferdinand. Cu deosebită plăcere se ocupă Ferdinand al Bulgariei cu cercetări arheologice. De prezent se fac cercetări în jurul orașului Tirnovo sub conducerea arheologului francez Seure. Se caută după ruinele vechilor palate a Țărilor bulgărești. S'au aflat până acum cadavre și sîcioruri multe. Pe pereții vechii catedrale s'au aflat desemnuri foarte importante pentru portul bulgar. Aceste anticități sunt din secolul XI—XIV., de aceea sunt și foarte prețioase.

Petiția Evreilor din România. Evreii din România au făcut o lungă petiție către corpul legislativ (parlament) prin care cer nici mai mult nici mai puțin, fără toate drepturile politice și civile. Culmea petiției o formează fraza: „Voim dar”, dlor deputați, a vă ruga ca în virtutea înaltei autorități cu care s'au investit sacrele obligațiuni ale tratatelor internaționale, să declarați drepturile noastre de Români. Petiția e subscrisă de reprezentanții comunității din București, Iași, Galați, Brăila, Roman, Focșani, Bacău, Bălăd, Fălțiceni, Vâșlui, Piatra, etc.

Judecată sôrbească. Un soț despărțit și-a improccuat fosta femeie pentru calumnie. Judecătorul sərb a adus următoarea judecată: „În numele Maj. Sale regelui! După ascultarea prii și a apărării Dragina Zsupanovits e condamnată la tăcere eternă.”

Se spune, că femeia a colindat pe la toți advocații să-și recureze goada sentență, căci, cum vă puteți închipui o femeie vie — care să fie osândită la tăcere eternă?!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Andrei Ivanovitch.

— Roman de sensație —

de

Iudita Gautier.

(Urmare).

VI.

Într-o dimineață se făcu un sgomot neobișnuit la poarta fermei.

Erau lătrături de câni și oameni, cari strigau să deschidă.

Clelia, care se sculase, alergă la fereastra odăii sale și privi prin giam.

Se deschideau amândouă porțile și ea văzu un om tinăr în costum de vânătoare coborîndu-se dintr-o sanie elegantă, apoi luând de gât un mare câine de vânătoare pe care îl puse pe pământ. Un alt câine sărî dintre picioarele vizitului și începu să sară pe zăpadă lătrînd cu veselie.

— Aide, taci, Endymion! — strigă tinărul om. — Jos Phoebe! stați liniștiți.

Ivan alergă cu spinarea încovoiată și sărută mîneca seniorului. În același moment Caterina intră ca fulgerul în odaia Cleliei.

— Stăpânul, — strigă ea, — stăpânul, care a sosit fără să ne înștiințeze.

— Ei bine, și ce-i cu asta? — zise Clelia.

— Când vine, atunci nimic nu e bun, — zise Caterina; — și apoi ce-i vom spune? Îi faci onoarea de a locui în odaia lui.

— Nu te spăria pentru un lucru așa de nimic; se vor transporta bagajele mele într-o altă odaie și el nu va ști nimic.

— Trebuie să mă duc ca să-l salut, — zise Caterina.

— Și ea ești tot cum intrase.

Clelia își termină toaleta și împinsă de curiozitate se coborî.

Se deschise ușa odăii unde nu se intra nici-odată și prin care ea trecuse în noaptea sosirii sale. Noul venit sta pe divanul de marochin verde și mîngăia capul lui Phoebe, care sta pe genunchii lui, vorbind în același timp cu Ivan care sta în picioare înaintea lui.

Clelia se uită de departe la el prin deschizătura ușii. El părea aproape de 30 ani. Înalt, slab, avea o față negricioasă.

— Știu că fiul tău n'are seamă la vânătoare și că nimeni nu știe mai bine ca el să găsească urma lupului, — spunea el lui Ivan fără chiar să-l privească, — de aceea am venit înaintea amicilor mei, cari vor veni să mă iee peste câteva ore, spre a-i spune să se ducă să facă o bătaie și să dirigeze vânătoarea noastră.

— Din nenorocire Andreiu nu e acasă în acest moment; dar' în curînd se va reîntoarce.

— Ah! asta e plicticos, căci sînt grăbit, — zise tinărul om cu o voce scurtă.

— Trimit pe Fedor să-l caute, — zise Ivan, plecând în fugă.

— Stăpânul se sculă și începu să se plimbe prin sală. El ceru foc Caterinei care aduse samovarul și aprinse o țigară.

Deodată el zări pe Clelia.

— Cine e asta? — zise el deodată.

— Nepoata mea, — răspuse Caterina, — care a venit să ne vadă.

— Dar' ea e drăguță. Aide, apropietă mititico.

Clelia înaintă cu stângăcie.

— Ce ochi! Ce păr de aur! — strigă tinărul om. — De unde dracu vine ea? Ei bine, servește-mi ceaiul.

Tinera fată se supuse.

— Cum te numești?

— Clelia.

— Șiți că-mi plăci?

— Asta e o onoare pentru mine, — murmură ea.

— E de necrezut cât ești de frumoasă. Dacă vrei, te iau cu mine. Ce spui?

— Dar', seniore... — murmură Clelia. El îi luase cele două mâini și o ținea în picioare în fața lui.

— Ne-am înțeles, vei veni cu mine, — reluă el, — dar' mai întâi sărută-mă.

— Și o cuprinse în mod brusc în brațe.

Clelia scoase un strigăt și căută să scape.

— Ați trimis să mă caute ca să văd asta? — strigă Andreiu care intră

cu furie în odaie și dădu brânci stăpânului.

— Ce te-a găsit? — zise acesta. — Nu știi cine sînt?

— Chiar Țarul de s'ar atinge de logodnica mea îl voi zdrobi, — spuse Andreiu, privind cu sëlbatăcie pe stăpân.

— Ah! ea e logodnica ta? Îmi pare rău, căci o voi lua cu mine.

— Dacă stăruie în această idee — se poate întâmpla ori-ce cu mine, dar' viu de aci nu vei ești, — zise Andreiu punînd mîna pe un topor.

— Ah! vrei să mă omori! — strigă seniorul pîlîndu-se.

— Andreiu! Andreiu! Ești nebun? — urlă Caterina care se aruncase în genunchi și făcea semnul crucii.

— Stăpânul! — Să amenințe pe stăpânul! — murmură Ivan spăriat.

Clelia se aruncase la pieptul lui Andreiu și îi lăsase în jos brațul lui amenințător.

— Linștește-te, leule, mă însărcinez eu să îndrept lucrurile, — zise ea cu buzele aproape de obrazul lui.

Simțind această răsuflare pe fața lui, Andreiu păru că devine așa de slab ca un copil; el se clătina și se răzîmă de zid.

Clelia se întoarse la stăpân.

— Tu ești gentilom, nu-i așa, și ești în stare să-ți un jurămint? — zise ea în limba franceză.

— Dacă sînt gentilom; dar' ai pute să te înșeli văzînd chipul în care sînt tratat aci, — zise tinărul om tremurînd încă de mînie. — Dar' ei vor vedea în ce chip știu să mă răbșun!

— Vei ierta pe acest băiat, când vei cunoaște motivele cari l-au îndemnat la acest act.

— Ah! dar' tu cine ești, de-mi vorbești cu acest ton? Oare crezi că ești egala mea, dacă ai învățat limba franceză dela vre-o stăpână?

— Sînt egala ta, într'adevăr, — zise Clelia, — și trebuie să ne fi întîlnit adesea în lume. Dar', fiindcă tu nu mă recunoști, nu-ți voi spune numele meu, decât dacă juri că nu vei descoperi la nimeni ce eu sînt aci.

— Mi-se pare într'adevăr că îți cunosc fața, — zise tinărul om uitîndu-se mai cu atenție la Clelia. — Da... Ești contesa Gregorowna. E imposibil să te uite cineva când te-a văzut odată.

— Adevărat? — zise Clelia surîzînd, — ei bine, juri de a nu spune la nimeni, că m'am refugiat în această fermă?

— Jur pe viața mea! Dar' cerule, ce nenorocire te-a lovit? Ce cauți aci?

Biblioteca antică. Din America se vestește că profesorul universitar din Pennsylvania, dl *Hylprecht*, în cercetările făcute printre ruinele orașelor asiriene și babilonice, a dat peste biblioteca cea mare a bisericii din Nippuria — îngrădită pe la anii 230 înainte de Christos. S'au aflat peste 16.000 documente săpate în petri și apoi opuri de teologie, matematică și filosofie și vre-o 5000 de scrisori — toate de o valoare istorică foarte mare.

Berlinul contra împărătesei. Boala energiei preia mii, de care suferă împăratul Wilhelm II. al Germaniei, se vede că s'a legat și de M. Sa împărăteasa. Anul trecut, când reprezentanța orașului i-a gratulat de ziua onomastică, împărăteasa în răspunsul dat a înfruntat aspru pe reprezentanții orașului pentru neglijarea simbului religios. Membrii reprezentanței, se nu se lase mai pe jos au hotărât în o sedință secretă, că din anul acesta începând se nu mai gratulează pe împărăteasa la ziua-i onomastică. Astfel împărăteasa nu va mai avea ocazie de a da lecții Berlinezilor. Dinte pentru dinte.

Roadă în Câmpie. Din *Tritul-de-sus* (Câmpia Ardealului) ni-se scrie, că anul acesta roadă câmpului a fost îndestulătoare; cucuruz este mult și bun. Oamenii s'au apucat de culesul cucuruzului; sēmăna n'au putut din pricina secetei.

Ni-se mai scrie apoi, că pe lângă boala de porci, bantue și boala între galițe. La unii le-au perit toate galițele, nici baremi un pui nu le-a rămas.

Din dragoste... Droguistul *Hidvégi* din Arad s'a îndrăgostit „fără hotar” în frumoasa *Laufer Margit* din Budapesta. Soartea ei mai ales lumea nu le-a îngăduit să dăpene împreună aurlul fir al dragostii eterne. D'aceia stăpân pe ei s'a făcut năprasnicul gând al sinuciderii... Ieri a închiriat *Hidvégi* o odaie în hotel „Adria” din Budapesta, unde și-a dus pe alăia lui. După câteva minute două detunături s'au auzit... Frumoasa *Margit* a picat mortă; pe *Hidvégi* l-au transportat în spital rănit de moarte... Și lumea nici în cianul morții nu i-a lăsat îmbrățișări...

Noue băi de aur în Ardeal. Într-un pământ din *Fehér János* din Cluj a descoperit în hotarul comunei *Gödeme-szterháza* (com. Murș-Turda) mine bogate în sulf și aur. Actualul proprietar al pământului cu mine este baronul *Bánffy Dezső*. Dacă săpăturile și în viitor vor avea același rezultat, se speră că băile aceste vor fi unele din cele mai bogate în Ardeal. De prezent aproape la fiecare metru de peatră se găsește 4-5 grame de aur. Pe lângă aceste apoi se mai găsește stufă și aur cristalin.

Un memoriu. Câțiva profesori ai școalelor române din Macedonia, împreună cu revisorii, au redactat un memoriu asupra mijloacelor ce sunt de luat pentru îndreptarea actualii situații de lucruri din Macedonia. Memoriul s'a dat spre tipărire, pentru a se desface în mai multe mii de exemplare. Deși relele care bântuie chestiunea națională și mijloacele prin care se pot îndrepta sunt destul de cunoscute, totuși aparițiunea unui astfel de memoriu nu poate fi vre-un lucru rău.

Reorganizarea Dobrogei. Ziarele din România scriu, că guvernul român ar fi acceptat propunerea dlui prefect *Nenițescu*, de a reorganiza administrația Dobrogei, într-un singur județ, cele două județe *Constanța* și *Tulcea*, sau conservându-le și supunându-le controlului și direcției unui inspector general special pentru Dobrogea, care ar ședea 6 luni la Constanța, ear' 6 la Tulcea.

Monumentul lui Mircea Basarab, care va fi ridicat în Tulcea, a fost pornit din Italia spre România. Asupra acestui monument, marele ziar „Corriere della M.” scrie următoarele: „Săptămăna trecută a fost turnată în stabilimentul Batzagli o colosală statuă a Domnului Mircea Basarab cel bătrân, care a domnit în Valahia între 1387 și 1418. E o vigoasă figură de bătrân, acoperit cu arme, cu coroană pe cap, cu sceptrul în dreapta și cu stanga pe mânerul unei spade suficientă să pună pe fugă o armată întreagă. Statua înălță de 3 m. 30 va fi așezată pe un piedestal de peatră construit acum pe o piață din orașul Tulcea. Înălțarea acestui monument e stabilită pentru 14 Octombrie. Autorul grandiosului monument e sculptorul român Constantin Bălăcescu, stabilit în orașul nostru unde a studiat cu Butti, după ce urmasa patru ani Academia din Veneția. Monumentul este format din statuie și din un vigoasă grup, compus dintr'un leu, care calcă peste arme și steaguri și are o labă pe un glob simbolizând pământul, pe care sunt desemnate grilele Dunării.

Concurs. Pentru dobândirea stipendiilor din fundațiunea Kőszeghy se scrie concurs cu termen până la 15 Octombrie st. n. Pot concură juristi și studenți gimnaziali români, de origine nobilă din Maramureș. La re-curse sunt a se alătura: Carte de botez, atestat despre originea nobilă și testimoniu din anul școlar trecut. Recursele sunt a se trimite la *Tit Bud*, vicarul Maramureșului în Șugatag.

Teatra. Tot mai mult se adevărește, că repertoriul sesiunii celui a teatrului orașului din loc — cel puțin judecat după reprezentațiile de până acum — e prea puțin controlat.

Destoinicia puterilor, de care dispune trupa — nu arare-ori se perde în paliditatea pieselor ce se reprezintă.

Așa s'a întâmplat și la reprezentația de aseară. S'a predat „*A heuriger Has*”, pose din vechi de mahalauă a *Vienii*. Autorii *Drechsler* și *Wach* n'au chiar reușit să ne prezente partii din traiul familiar și din petrecerile de noapte a micilor industriști din capitală, ajunși pe urma fetelor ușurele în petrecerile „stritzi-lor”.

Întreaga noastră puțin decor și acțiune s'a strâcurat pe dinaintea nu prea numerosului public — fără a lăsa vre-o deosebită impresiune. Cu toate acestea — în cadrele piesei — și-au jucat bine rolurile mai ales: *Theodor Klement* (Lohofor) și *Iosefine Klement* (soția lui Lohofor). Apoi *Franz Rödl* (cală bătrân), *Magda Fides* și *Ferdinand Robert*. Cest din urmă a fost neîntrecut ca „decăzut” (vagabund) îndrăgostit de ea „cât și ca esterior.” *VIII.*

Știri din România. Dl *Alex. Marghiloman*, ministrul afacerilor străine a sosit în capitală, venind dela *Karlsbad*.

Un tren care venia Sâmbătă seara dinspre *Ițani*, a fost atacat cu petri în apropiere de gara *Ploesti*. În vagonul de cl. II. la capul din mijloc, deodată giumul cade în bucată și o peatră de mărimea unui ou de gâscă pătunde în vagon. În interior se afla o familie germană cu copii, cari s'au spărit foarte tare, refuzând până în București să mai ocupe acel vagon. În gara *Ploesti*, pasagerii din acel vagon au raportat cu togerii comisarului din gară, care luând corpul delictului a declarat, că va dispune imediat o anchetă.

La 1 Octombrie, expirând termenul de doi ani pe cât sunt aleși recuzatorii din București și Iași, guvernul va face la cele două universități.

Ministerul domeniilor nu va vinde anul acesta strugurii dela pepinierile statului ca în alți ani, ci îi va face vin. Culesul strugurilor la pepiniere n'a început încă.

În privința străinilor stabiliți în țeară s'au luat următoarele dispozițiuni din partea guvernului român: Străinii stabiliți de mai mult de 10 ani în țeară, cari vor fi dovediți, că au deus acte spre a cere înpămîntarea, sau produc un certificat doveditor dela legațiile unde au fost supuși, că sunt țărani de conde, nu se vor considera ca străini și deci nu vor mai avea nevoie de bilete de liberă trecere. Ei vor fi trecuți într-un registru înființat în acest scop, la poliția capitalei române.

Dl Dr. *Weigand*, cunoscutul filolog și profesor din *Lipsa*, care se află de câțiva vreme în România, după ce a vizitat *Brăila*, unde a fost foarte bine primit de corpul profesoral din localitate, a plecat la Iași.

Congresul studenților universitari din România, care trebuia să se țină în anul acesta la *Dorohoi*, a fost contramandat din cauză că ministerul instrucțiunii publice a refuzat să dea bilete de liber parcurs, ear' primăria din acel oraș a pretestat că nu are fonduri disponibile pentru recepțiunea congresiștilor. În schimb însă, ministerul instrucțiunii publice a declarat că pune la dispozițiunea studenților din Iași bilete de liber parcurs pentru ca acel congres să se țină în București.

CĂRȚI ȘI REVISTE.

A apărut.

„*Economia rurală*”, tratat despre organizația și administrarea moșilor mari și mici, de Dr. G. Maier. Cu acesta al IV-lea volum se termină valoroasa lucrare intitulată „Manual complet de agricultură rațională” a distinsului nostru compatriot și profesor de agricultură la școala centrală dela *Ferestreu*. Formatul și mărimea ca și la cele precedente.

Diferă însă după cuprinsul materiei ce tratează, căci autorul cu competența-i netăgăduită tratează raporturile noastre agrare, sociale și economice aproape din toate țările locuite de Români. Chestia proprietății rurale în diferite țări și provințe locuite de Români pe categorii și culturi, chestia muncitorilor din toate punctele de vedere, chestia creditului în agricultură, cu diver-

sele lui forme. Autorul n'a cruțat nici un sacrificiu pentru a pune în evidență starea noastră socială și economică în raport cu a popoarelor vecine și conlocuitoare, și dă modele de case rurale originale vechi și nouă, și economii complete, atât din România cât și din Transilvania, Ungaria și Bucovina și descrieri despre organizațiunile și administrarea de ferme model celebre publice și particulare, cele din România în comparație cu cele din Bucovina, Bănat și Transilvania.

În partea a II-a tratează despre diferitele sisteme de cultură cu spesele ce ele reclamă, având în vedere ce deosebire raporturile economice ale poporului român, și diversele industrii ce se leagă cu agricultura. Dă principiile de organizare a unei administrațiuni și planul de cultură a unei moșii comasate, cu toate deosebirile și evaluațiunile ei.

În partea a III-a autorul se ocupă cu administrațiunea unei moșii mici și mari, și în prima linie tratează despre instrucțiunea agriculturii și dezvoltarea muncii agricole în genere după cele 3 grade ale sale — inferior, mediu și superior, cu programe pentru fiecare chestiune încă nestudiată până acum în limba română — apoi atribuțiunile și remunerațiunile personalului de serviciu al proprietății mari și domeniilor.

În partea a IV-a se ocupă cu exploatarea moșilor mari și mici, căutarea în regie, prin oameni cu plată, administratori și prin darea ei în arândă. Și în fine tratează despre contabilitatea agricolă simplă, cât și în partidă dublă.

Grație muncii fără preget și a sacrificiilor enorme ce d-a-a făcut prin edarea la lumină a acestui op vast în 4 volume cu peste 160 coale de tipar, literatura română și poporul român în marea majoritatea sa agricultor a obținut în limba sa un op agnostic de prima ordine, care îl pune în stare să iee serioasă concurența cu popoarele cele mai culte, Francezi, Germani etc., și să se adape direct la adevărurile științei, mai cur decât fiind scris într'un limbaj popular, ușor de înțeles de toată lumea.

Autorul merită să fie sprijinit din partea publicului mare cititor și agricol și opul întreg cumpărat la comuncă pentru bibliotecile școlare, bibliotecile reșterilor și despărțimintelor învățătorilor și ale preoților și la comuncă rurale române, ca cel puțin în fiecare comună să se găsească câte un exemplar două complete pentru instrucțiunea poporului. Preț și învătătorii noștri dela țeară au deci acum cuvântul și cea mai bună ocaziune să contribuie la luminarea poporului și pe terenul economic. Volumul al IV-lea costă 8 lei pentru Austro-Ungaria și 10 lei pentru România. Se poate abona la tipografia A. Murășan, Brașov, la librăria W. Krafft, Sibiu și la autorul în București.

Bibliografie.

Biblioteca populară a „Asociațiunii”. Conform unui conclud din 4 Maiu 1899, comitetul central al „Asociațiunii pentru liter. rom. și cultura poporului român” a inițiat editarea unei „Biblioteci populare”. Scopul acestei biblioteci este să dea poporului dela țeară o lectură bună și ieftină, care să-i desvoalte gustul de citire; să-i dea distracție și instrucțiune folositoare și totodată să-i ridice și să-i nobilizeze simțul și judecata morală.

Primul număr din această folioșoare bibliotecă îl formează „*Povestiri din viața țăranilor români*”, de *Ioan Pop Reteganul*. Cuprinde în 62 pagini 8° povestiri — „*Înștiințare*” — a comitetului „Asociațiunii” și apoi povestirile: *Băltosul*, *Povestea mărului*, *Mihail Pușcășul și Sfăt bun la timp* popular. Reputatul dlui *I. Pop Reteganul* ne absolvă de la mai insista asupra cuprinsului aievea popular și asupra mersului de gândire și stilului curat țăranesc.

Carta costă 10 cr. și se poate procura dela biroul „Asociațiunii”, strada Morii nr. 8 și dela toate librăriile românești.

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

»Dreptatea».

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»Lupta pentru drept» e creațiunea aceluia geniu juridic Dr. *Rudolf de Thering*, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui *Păcățianu* însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare aștează a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui, Ihereing, care a supus-o unor modificări, înlocuind stilul științific greoiu în față ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor specialiști în materie de drept.

„*Ilustratele Iancu*” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășoază într'un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe aceasta se mai ceteșe și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or putea ca să încea
Suvenerile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „*Goroniul lui Horia*” Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amândouă ilustratele sunt lucrate cu finețe adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „*Ilustratele Iancu*”, din cari vor mai urma o serie încreagă.

Călătorile patriarhului Marcie de Antiochia în țările române (1653—1658), teșă pentru licență în istorie, de *Emilia Cioran*. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

„**Băncile de emistune și circulațiune monetară**”, de A. D. Damianof. — București, editura „*Noi Reviste Române*”. Prețul 1 leu 50 bani.

Eminescu pesimist, profet și economist — de I. S. Ordeanu. Broșură interesantă, de concepțiune originală; merită toată atențiunea. Are 106 pagini, costă 1 leu.

Dictionarul român-german și german-român, de Sab. Pop. Barcianu, revidat și completat de profesorul Dr. D. P. Barcianu, partea primă *român-germană*. Ediția a III-a, 750 pag. în 8° cu litere peti în 2 coloane. Prețul: broșat cor. 6.—, și legat în 1/2, franz cor. 7.60. Acest dictionar atât de bine primit în edițiile sale anterioare, apare acum în ediția a III-a. Recunoscut de bărbăți competenți ca cel mai bun dintre câte au apărut, ediția prezintă caută a-l face și pe mai departe vrednic de această prețioasă recunoaștere. Atât autorul, cât și editorul și-au pus toate silințele într'a aduce lucrării îmbunătățirile, cari se o ducă la perfecțiune din ce în ce tot mai mare: autorul prin aceea, că a învătut în mod însemnat cuprinsul a privi cuvinte și locuțiuni din scriitorii români moderni și mai vechi, voină astfel a înlesni publicului străin citirea și înțelegerea scrierilor române. Editorul prin aceea, că a înzestrat cartea cu hărțile bune și cu tipar frumos, îngrijind, ca prin un format mai mare și mai potrivit, pe lângă toată învătarea se nu devină prea voluminoasă, ci se rămână îndemnată. Fie deci, ca și în forma prezentă dictionarul acesta să afle binevoitoarea întimpinare, de care s'au bucurat edițiile anterioare, contribuind la sporirea prietenilor limbii române și ai produselor ei literare.

Din partea a II-a „*german-română*” se mai află câteva exemplare din ediția a II-a. Prețul: broș. cor. 7.60; legat cor. 9.40.

Gramatică germană teoretică practică, de Sava Popovici Barcianu. Edițiunea a cincia revidată și completată de Dr. Daniil Popovici-Barcianu. Această gramatică atât de bine întocmită, având în fine și un mic vocabular german-român, costă 2 cor. 80 bani.

Acestea cărți de ajutorare spre învătarea și întrebuințarea limbii germane se află la librăria W. Krafft în Sibiu. Venzătorii primesc rabatul cuvenit.

»Tipografia», societate pe acțiuni în Sibiu, recomandă următoarele note pentru piano:

R. van Saanen, cunvute de M. Eminescu
Doina codrului „—75
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa „—50
„mi-e scris, romanță pentru voce și piano
F. Domeier. Sotrées de Bucurest, vals „1.50
S. B. Bueuer. Sotrées de Bucurest, vals de In D. Bulan „—50
I. Villacrose. De ce „mi-ai zis odinioară, romanță „—75
Pavotte de la Princese „Marie” de Michel Margharitescu „—75
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu „—75
G. Vasilu. Freametul Zăvoaiului, horă C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano „—50
Radu D. Rosetti. E vre-un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano „—50
I. Paschill. L'Amitié, vals „1.—
Ai plans și tu vr'odată? Ernest I. Alexandrescu „—50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu „—50
Pictorial de E. I. Alexandrescu „—75
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu „—75
L'Affection. Polca franceză pentru piano de J. D. Belortu „—40
De Brăila a Belortu. Galop pentru piano de C. P. Belortu „50
S. B. Bueuer. Sotrées, pentru voce și piano „—50
Ioan D. Burlan „—50
Souvern de Zürich. Polca mazurca de Ant. Kneisel „—50
Gas de quartet original. De Mayer Lutz „—50

La portofele din 5 cr. se adaugă pentru comoda poștală încă af. car' se pentru ediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

O carte bună. Zilele acestea a apărut o broșură de 65 pagini, d^o mic, intitulată „*Buna chiverniseală*”, dând sfaturi și îndemnări de muncă și crutare, în limbă ușoară, pare-că anume scrisă pentru popor, și sprijinindu-se în demnurile cuilde din viața omeime. Această carte, al cărei titlu e: „*Buna chiverniseală*”, carte pentru toți, întocmită după ideile lui Samuil Smiles, de Teodor V. Păcățian, cuprinde următorii capitoli: Munca și sirguința; Obicnuința de a chivernisi; Lipsa de îngrijire; Buna rinduală, chiverniseala și Regulele chiverniselei.

Sigur „*Buna chiverniseală*” a dlui Păcățian satisface unei lipse de mult simțite în literatura populară instructivă. Preoții, învățătorii, directorii școlari au la dispoziție în „*Buna chiverniseală*” cea mai potrivită carte pentru a o recomanda poporenilor și a o pune în mâinile elevilor ca premii de asemene. Costă numai 40 bani (20 cruceri) și se poate procura direct dela autor (Sibiu, Hechtgasse nr. 16), ori prin administrația „*Tribunei*”.

Sosiți în Sibiu.

La 9 Octombrie n. 1900.

Hotel „*Imperatul Romanilor*”: Gyárfás, procuror-suprem [din ...]; Dr. Ronaszeghy, fiscofin., Roth, inspector [din Budapesta]; Lessel din București, Chirca [din ...], ingineri; Messer din Budapesta, Kócs [din ...], inginer, Bessler din Kaiserslautern, com. [din ...].

Hotel „*Neurh...*”: Doamnele Ferar din Sfânta-Măria, Budapesta, din Făgăraș, privatiere; Löwy din [din ...], Weinert din Brașov, Zsereny din [din ...], regșul, Mandl din Budapesta, comerciant, Binder, pretor din Seliște.

Hotel „*Meltzer*”: Vulcan, preot din Oprea-Cârțioara; Popard, notar din Valda-rece; Gottschling, comerciant din Bogacș; Gígler, volajor din Alba-regală; Iuon antreprenor, Ionescu din Călimănești, Balassy din Cluj, oficiali.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Mercuri, 10 Octombrie n. 1900

DIE LÖWENBRAUT.

Farsă în 3 acte, de G. Schätzler-Perassini.

Începutul la 7 ore seara.

Oursul plețel din Sibiu.

Din 9 Oct. n. 1900.

Hărțile-monede române	Cump.	18.96	vënd.	19.06
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R ^o aur)	—	—	—	—
Ruble rusești	2.50	—	2.56	—
Galbeni	11.80	—	11.42	—
Napoleon-d'ori	19.20	—	19.30	—
100 Marce germane	118.—	—	118.60	—
Livre sterling	24.—	—	24.28	—

Bursa de Budapesta.

Din 6 Oct. n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	95.—
„ „ 4% „ „	90.70
„ „ val. cor. 6%	99.60
Impunulul căilor ferate ung.	97.50
Bonuri rurale ung.	90.—
„ „ croate-slavone	92.50
Obligațiunile desp. regalilor	98.35
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	148.—
Renta de hărți austriacă	97.35
„ de argint austriacă	96.75
„ de aur austriacă	96.85
Losuri austriace din 1860	182.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1705.—
„ de credit ung.	658.—
„ de credit austr.	643.50
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economi „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	114.8
Napoleon-d'ori	19.32
Mărci 100 imp. germane	118.80
London 10 Livre sterlingi	242.10

Bursa de Viena.

Din 6 Oct. n. 1900.

Renta de aur 4%	113.55
Renta ung. v. c. 4%	90.80
Impunulul căilor ferate ung.	98.40
Bonuri rurale ung.	89.65
„ „ croate-slavone	93.—
Renta de hărți austriacă	97.20
„ de argint austriacă	97.—
„ de aur austriacă	115.80
Losuri austriace din 1860	182.25
Acțiunile băncii austro-ungare	1692.—
„ de credit ung.	664.—
„ de credit austr.	644.—

Bursa de București.

Din 20 Sept. v.

5% Renta perpetuă	74 1/2
5% „ am. 1881	69
5% „ 1892	88
5% „ 1893	88
5% „ 1894	74 1/2
5% „ 1895	75
5% „ 1896	75 1/2
5% „ 1897	76 1/2
5% „ 1898	76 1/2
5% „ 1899	76 1/2
5% „ 1900	76 1/2
5% „ 1901	76 1/2
5% „ 1902	76 1/2
5% „ 1903	76 1/2
5% „ 1904	76 1/2
5% „ 1905	76 1/2
5% „ 1906	76 1/2
5% „ 1907	76 1/2
5% „ 1908	76 1/2
5% „ 1909	76 1/2
5% „ 1910	76 1/2
5% „ 1911	76 1/2
5% „ 1912	76 1/2
5% „ 1913	76 1/2
5% „ 1914	76 1/2
5% „ 1915	76 1/2
5% „ 1916	76 1/2
5% „ 1917	76 1/2
5% „ 1918	76 1/2
5% „ 1919	76 1/2
5% „ 1920	76 1/2
5% „ 1921	76 1/2
5% „ 1922	76 1/2
5% „ 1923	76 1/2
5% „ 1924	76 1/2
5% „ 1925	76 1/2
5% „ 1926	76 1/2
5% „ 1927	76 1/2
5% „ 1928	76 1/2
5% „ 1929	76 1/2
5% „ 1930	76 1/2
5% „ 1931	76 1/2
5% „ 1932	76 1/2
5% „ 1933	

Asemenea au sosit

noii numeri de noroc dela

VII. loterie de clasă r. u. priv.

împărțiți în 100.000 losuri cu 50.000 câștiguri curate,
dintre care cel mai mare este de

„un milion coroane“.

— Tot al doilea los trebuie să câștige —

și costă:

un original los întreg . . . fl. 6.— un sfert de original los . . . fl. 1.50
de jumătate . . . 3.— o optime . . . —.75

Prima tragere deja la 15 Noembrie 1900.

La o numeroasă împărțire invită cu toată onoarea

Iacob L. Adler & frate,

Sibiu, Fiața-mare nr. 1.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patul Horia și Ianuș, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea lor sudice ale Transilvaniei și Valea-Murșului, apoi
Munții și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sunt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce intrădăver se simțea la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comandă se pot face la

Librăria W. Krafft.

În negustoria mixtă și de modă
a subscrierului este loc de

2 învățacei

de Român în etate de 14—15 ani
cu pregătirea școlară necesară.

[340] 2—8

Cu toată stima

George Ivașcu,
comerciant în Abrud.

Lemne de foc

neplutite, sănătoase și îndesate se
afă de vânzare:

1 stânjin metrie în magazin . . . 8 fl
1 stânjin metrie adus în curte . . . 12 fl.

Comandele sunt a se adresa la

Ilie Măcelariu
în Gurariului.

Cartea

Stuparilor

săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunea rom. de agricultură din comitatul Sibului“

Preț 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei
carti folositeare a umplut un gol adănc simțit
în literatura sateștilor. Broșura este scrisă
pe un frunză învățător, stupar pricepat. Ea
trătează pe scurt tot de ce are trebuință un
stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii
pentru școlarele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

LODEN STIRIAN

pentru rind de vestimente,
mantle,
havelock,
haine de sport,
livree, „pompierei“,
toate din po-
stavuri de
lână curată

Cele mai moderne și
mai fine calități de **STOFE DE POSTAV**
pentru haine de bărbați.

Cel mai mare depozit
de stoffe pentru **PALTOANE DE IARNĂ.**

Camgarne negre și albastre,

Cheviot dela cor. 3.— în sus.

→ Mustre liber de spese. ←

Secția de postavuri
a firmei **Kastner & Öhler, Gratz.**

Din editura „Tipografiei“, soc. pe acții în Sibiu.

Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri . . . cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și
despre procedura disciplinară . . . —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune . . . —80
Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru
înființarea lor după modelul „Societății de cumpătare“ . . . 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor . . . —24
„ „ Trifoiul . . . —20
Costan T., Aur, novelă . . . —30
Duică G. P., Savitri, povestire indică din Mahabarată . . . —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur . . . 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți . . . 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri . . . —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu . . . —40
„ „ Reprivire din Paradoxe sociologice . . . —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale
(Art. XXII din 1886) . . . —10
Russu-Sirianu I., Moara din vale, 8 novele . . . 1.40
Simion T., Păcate Domnești, novelă orig. . . —60
Simu R., Monografia comunei Orlat . . . —50

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor
și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Cărți românești.

În librăria W. Krafft din Sibiu, binecunoscută publicului românesc prin întinsele sale afaceri de librărie și mai ales prin editura bogată de cărți și opuri românești (între cari
și „Enciclopedia Română“) se află de vânzare următoarele:

* Albina A., Amicul jocului de șah, teoretic și practic . . . cor. —60	* Crăciun Victor, Novele și schițe, vol. I—IV. a Dăianu Dr. E., Cronica anului 1848 p. I. (nr. 1—7 Martie—Septembrie) . . . 3.60	* Laurianu A. Treb., Elemente de istoria Românilor. Edițiunea a nouă corectă și adusă, (pentru școlile din Ungaria optată) . . . cor. —80	* Păcățian T. V., Flori de toamnă, poezii . . . cor. 2.—	* Stăvri Artur, Poezii. 1888—1894 . . . cor. 3.—
* Alexici Dr. G., Texte din literatura populară română, tom. I. Poezia tradițională . . . 6.—	* Dante Alighieri, Divina comedie. Infernul, trad. de d-na Maria P. Chișiu . . . 6.—	* Lazcu G. N., Ultime Raze, Poezii . . . 150	* „De pe la noi“ . . . 2.—	* Ștefanelli T. V., Loango, povestire . . . —90
* Alușiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul Societății de cumpătare . . . 1.—	* Dante A., Purgatoriul, trad. de aceeași . . . 7.50	* Liguori A. M., de Pregătire la moarte adecă consideratiuni asupra maximelor eterne folositeare tuturor pentru meditare și precilor spre a predică . . . 1.60	* Judecătorile cu jurați . . . —80	* Steinberg A., Cel mai nou dicționar de buzunar pentru talmăcirea cuvintelor radicale și zicerilor străine din limba rom. . . 2.—
* Arion C. C., Despre prejudecări, conferință . . . 1.—	* Dem T. G., Cronica din Nürnberg . . . 1.50	* Liuba A. și Iana S., Topografia satului și hotarului Măidan, urmată de studiu despre Celți de Dr. A. M. Marienescu . . . 2.40	* Buna chiverniseală . . . —40	* Sterea Șulțiu I., Din Memorii lui Partea I-a epuizat . . . 1.—
* Articul de lege XXI și XXIII. ex. 1886 despre Instrucțiuni și despre procedura disciplinară . . . —50	* Densușian A., Valea vieții, cântec și epigramă — Istoria limbii și literaturii române, Edițiunea II. broș . . . 4.50	* Livescu I., Floarea de Firenze, comedie în versuri . . . 1.—	* „Niță Dragă, Schiță din Viața unui muncitor . . . —50	* „II-a 1879. 8 ^a , 88 p., broș. . . 1.—
* Articul de lege XXII—1886 Despre comune . . . —80	* — Optum, tragedie în 5 acte . . . 1.50	* Major, Dr. George, prof. de agricultură. Manual complet de agricultură rațională: P. I. Agrolgia sau agricultura generală . . . 5.—	* „III-a 1880. 8 ^a , 176 p., broș. . . 1.—	* „IV-a epuizat . . . 1.—
* Angier E., Aventuriera, comedie în 4 acte în versuri, tradusă de Tincu N. și Moschuna S. Bancilă, Colindele Crăciunului și ale Paștilor sau Producțiuni cu cântecul la nașterea și învierea Domnului nostru Iisus Christos. La care s'a adăos și Colăciturul sau Vornicitul Barciaru S. P. Dicționar rom.-germ. și germ.-rom. revizid și completat de Dr. D. P. Barciaru. Partea I., română-germană legat 7.60 broșurat . . . 6.—	* Densușianu O., Între două lumi, dramă în 3 acte în versuri . . . 2.76	* P. II. Fitechnia sau cultura specială a plantelor, dimpreună cu fenețele și pășunile . . . 8.—	* „V-a 1883. 8 ^a , 88 p., broș. . . 1.20	* „VI-a 1899. 8 ^a , 295 p., broș. . . 2.50
— Partea II., germană-română legat 9.40 broșurat . . . 7.60	* Diaconovich Dr. C., Enciclopedia română, editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“. Preț de pnumerațiune: tom I. și II. broș. . . 20.—	* P. III. Zootechnia sau cultura vitelor, dimpreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptărilor și cunoașterea lănei . . . 8.—	* „VII-a 1880. 8 ^a , 88 p., broș. . . 1.20	* Stern, Regele Lear, tragedie în 5 acte. . . 1.—
* Barciaru George, Părți alese din Istoria Transilvaniei pe 200 de ani din urmă, (3 vol.) legat cor. 18.—, broșurat . . . 13.—	* (Tomul III. este sub tipar. — După terminarea publicării opul se va vinde cu un preț ridicat.)	* „IV. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „VIII-a 1880. 8 ^a , 176 p., broș. . . 1.—	* „IX-a epuizat . . . 1.—
* Barciaru Oct., Dicționar mag.-rom. . . 2.80	* * Dionce Cassiu, Istoria română dela Nerone până la Alexandru Severu, trad. de Angel Demetrescu . . . 2.80	* „V. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „X-a epuizat . . . 1.—	* „XI-a epuizat . . . 1.—
* Bartolomeu I., Schițe istorice și culturale despre teritoriul fostului regim. c. r. grănițesc nr. 13 roman bânățean . . . —80	* * Discus C. G., Ce influență are cultura intelectuală asupra moralității și criminalității, conferință . . . 1.—	* „VI. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XII-a epuizat . . . 1.—	* „XIII-a epuizat . . . 1.—
* Bocca A. d. Velcheriu, Lacrimi, adio și declamări funebreale. Panorama lumii trecătoare sau versuri, iertăciuni și declamări la in-mormântare . . . —80	* Dobrogeanu-Gherea, Literatură și știință, 2 volume . . . 5.—	* „VII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XIV-a epuizat . . . 1.—	* „XV-a epuizat . . . 1.—
* Bocancea T., Zile negre, poem . . . —60	* * Doine și strigături din Ardeal, de Dr. I. U. Jarnik și A. Băseanu . . . 4.—	* „VIII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XVI-a epuizat . . . 1.—	* „XVII-a epuizat . . . 1.—
* Boló Henry, Tragedia Calvarului, tradusă în românește de Membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain“ . . . 2.—	* Dopp Eliu, Comasările, îndreptar practic Două drame, lectură pentru tinerimea de secul femeiesc . . . —40	* „IX. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XVIII-a epuizat . . . 1.—	* „XIX-a epuizat . . . 1.—
* Bosco I. B., Florile inimii, poezii . . . 1.—	* Două raporturi de prefecti roman din anul 1848 Dragoșiu Dr. J., Vivia sau biserica din cartacine, narare istorică . . . 2.40	* „X. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XX-a epuizat . . . 1.—	* „XXI-a epuizat . . . 1.—
* Bougaud E., Cartea durerii, tradusă din limba franceză de Iacob Afan Niculescu Brânzeu Nic., Școalele din Blaj, studiu istoric Brote Dr. A., Însușirile de credit împrunat cu însoțiri de consum etc., îndreptar practic pentru înființarea și conducerea aceloră, după sistemul F. W. Raiffeisen . . . 1.60	* * Dulfu P., Ifigenia în Aulida, tragedie în 5 acte Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur . . . 1.60	* „XI. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXII-a epuizat . . . 1.—	* „XXIII-a epuizat . . . 1.—
* Brote Eugen, Ținerea vitelor . . . —24	* Eleterescu Dr. Em., Predice ocazionale și funebreale, tom. II . . . 3.50	* „XII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXIV-a epuizat . . . 1.—	* „XXV-a epuizat . . . 1.—
* Budu Tit, Viața Șinților, cu permisiunea preavener. ordinarat . . . 6.—	* * Esarcu C., Petru Cerel, Documente descop. în Archivale Veneție . . . —80	* „XIII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXVI-a epuizat . . . 1.—	* „XXVII-a epuizat . . . 1.—
* Bunea Dr. A., Din Istoria Românilor. Episc. Ioan Inoc. Klein (1728—1751). Blaj 1900 . . . 4.—	* * Georgescu P. M., Literale și omul de literă în veacul al XIX-lea . . . —40	* „XIV. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXVIII-a epuizat . . . 1.—	* „XXIX-a epuizat . . . 1.—
* Butulescu N. Marin, Religie și știință, încercare critică de morală-societate . . . —75	* * Ghica Ion G., Convorbiri economice, 3 vol. Grigoriu Em., Chișii și grăini din Bucovina . . . 11.50	* „XV. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXX-a epuizat . . . 1.—	* „XXXI-a epuizat . . . 1.—
* Cărpinișan N., Monografia comunei Răhau Carte de conversațiune românească și nemțescă leg. . . 2.—	* Grube A. W., Biografii române, traduse de N. Petra-Petrescu . . . 1.—	* „XVI. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXXII-a epuizat . . . 1.—	* „XXXIII-a epuizat . . . 1.—
* Cincizeci de istorioare morale pentru băieți și băiete de micul pruncilor F. H. cu 6 chipuri colorate, în legătură frumoasă Clemence R., Mandrin, căpitănu bandiților. o novelă interesantă, tradusă de N. Petra-Petrescu . . . 1.20	* Hinteșcu I. C., Proverbele Românilor Hodoș Z. Poftă Bună, carte de bucate Ideriu Nic., Studii de economie, politică și finanțe. Vol. I. cor. 4.50, vol. II . . . 4.—	* „XVII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXXIV-a epuizat . . . 1.—	* „XXXV-a epuizat . . . 1.—
* Coghne G., Fire de Tort, versuri . . . 2.50	* Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți preoți . . . 1.40	* „XVIII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXXVI-a epuizat . . . 1.—	* „XXXVII-a epuizat . . . 1.—
* Sacontala, traducere liber. după Calidasa — Balade și Idile . . . 3.—	* Kneipp Sebast., Cură de apă. Testamentul meu și conferințe public. inventuri necesare pentru vindecarea boalelor și conservarea sănătății 2 vol . . . 8.—	* „XIX. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXXVIII-a epuizat . . . 1.—	* „XXXIX-a epuizat . . . 1.—
* Răboiu nostru pentru neastinare . . . 1.—	* Lacon sau despre limitele picturii și ale poeziei, de Lessing. Traducere cu adnotații și o prefață de N. Istrate . . . 1.50	* „XX. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XXXIX-a epuizat . . . 1.—	* „XL-a epuizat . . . 1.—
* Povestea unei Coroane de oțel . . . 1.50		* „XXI. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XL-a epuizat . . . 1.—	* „XLI-a epuizat . . . 1.—
* Costin I., Îndreptar pentru întemeierea băncilor rurale după sistemul F. W. Raiffeisen . . . 1.20		* „XXII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XLI-a epuizat . . . 1.—	* „XLII-a epuizat . . . 1.—
* Manual de stăpînit cu 86 figuri în text . . . 1.30		* „XXIII. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XLII-a epuizat . . . 1.—	* „XLIII-a epuizat . . . 1.—
* Moara din Șieș, roman, tom. I . . . 2.—		* „XXIV. Economia rurală (va apăre) . . . 8.—	* „XLIII-a epuizat . . . 1.—	* „XLIV-a epuizat . . . 1.—

W. KRAFFT.

Pentru țear responsabil: Iosif Marschall.